

karkerên hemû welatan û gelên bindest yekbin !

XEBAT

ji bo rizgariya Kurdistan

kürdistan - subat - 1980

özel
, sayı -
ek - 1

3.-DM

www.arsivakurdi.org

İRAN VE İRAK KÜRDİSTAN'INDAKİ SON DURUM

Şubat devrimi üzerinden bir yıla yakın bir zaman geçmiş bulunmaktadır.Bu bir yıl zarfında İran'da ne yapıldı?

Bir önceki özel ekimizde Irak ve İran Kürdistan'ı ile ilgili gözlemlerimizi sunarak halkımızı gelişmelerle ilgili olarak aydınlatmış-tık.Ancak bir önceki özel ekte yalnızca gözlemlerimizi sunmakla yetin-miştik.Bu yazımızda ise kısaca olaylarla ilişkin tavrımızın ne olduğu anlatılmaktadır.Gelişmelerle ilgili yeni durumlarla halkımızı sürekli aydınlatmak şimdiye kadar olduğu gibi,bundan sonrada görevimiz olacaktır.

Bilindiği gibi,İran halkları uzun bir dönem kanlı Şah faşizminin baskısı altında ezildi.

Şah faşizmi,ABD'nin Orta-Doğu'daki en büyük kalesini temsil ediyordu.

Şah faşizmi,gerek Orta-Doğu halklarına ve gerekse Sovyetler Birli-gine karşı büyük bir tehlikeyi oluşturunuyordu.

Şah faşizminin İran halklarına yönelttiği kanlı saldırılar, gide-rek tüm bölgeye yayıldı.Ve zaman zaman bölge halklarına(Umman,Dofar, Filistin,Kürdistan vs.) Fiili müdahalelerle kendini gösterdi.Bu esas olarak ABD emperyalizminin kendi emperyalist çıkarları doğrultusunda Orta-Doğu'daki politikasının bir sonucuydu.

Şah'ın bu kanlı diktatörlüğüne bir son vermek,ülkede demokratik bir düzenin kurulmasını sağlamak ve bölgede barışın egemen kılınma-sını sağlamak için,İran halklarının verdiği mücadele,elbette haklı bir mücadele idi.Ve desteklenmesi gerekirdi.Nitekim İran'daki halk ayaklanması,gerek İran halklarının ve gerekse tüm dünyanın barışsever, demokrat ve sosyalist güçlerinin yakın desteğini ve sempatisini sağ-ladı.

Şah faşizminin ve ABD'nin tüm manevraları,İran halklarının kararlı direnişi sonunda boşa çıkarıldı.Ancak,istenen ortam yaratıldı mı? Söm-ürge ve bağımlı uluslar,ulusal ve demokratik haklarının elde edebildiler mi? Ülkede demokratik bir ortam yaratılıp köylünün toprak talebi kar-şılandı mı? Ülkede işçi sınıfının örgütlenmesine engel teşkil eden tüm yasalar kaldırıldı mı? Bölge barışı sağlanabilirdi mi?

Görüldüğü gibi cevaplanması gerekli bir yığın soru var önümüzde. Demek ki belli bir dönem emperyalizme karşı olmak ve faşizmi yıkmak yeterli değildir.Önemli olan emperyalist saldırganlığı ve faşizmi def ettikten sonra da cevaplandırılması gerekli soruları çözüme doğru götürmektir.

İran'da Şah faşizmi devrildikten sonra ülkenin demokratikleşece-ği,sömürge ve bağımlı ulusların ulusal ve demokratik haklarının veri-leceği sözde de olsa ilk dönemlerde söylendi.

Yasaklanmış bulunan ilerici ve sosyalist partilerin faaliyetlerine izin verildi.Hemen CENTO'dan çıkıldı ve İsrail ile ilişkiler kesilip, Tahran'daki İsrail elçiliği F.K.Ö.'ne devredildi.

İran'daki bu atılımlar,elbetteki ilerisi için umut verici idi.Anca bu umut verici tavırlar devam edebilecekmiydi? Bu noktaya olumlu yanıt verebilmek oldukça güçtü.Çünkü iktidarı elinde bulunduran ve kendinden başka güç tanımayan Humeyni taifesinin,ne zaman ve ne yapacağı pek belli değildi.Öyleki yeni bir diktatörlüğün ufukta görüldüğü de artık keşfedilebiliyordu.

Zaman ilerledikçe gerici yüzü ortaya çıkıyordu Humeyni'nin.Sıradan bahanelerle ilerici ve sosyalist partilerin faaliyetlerini yasaklıyor,baskılar düzenliyor ve hatta demokratik yayın organlarını dahi kapatıp sorumlularını tutuklamaktan geri kalmıyordu.Sömürge ve bağımlı ulusların ulusal ve demokratik taleplerine zor kullanarak karşılık vermeğe başlamıştı.Tayin ettiği hükümetlere sürekli müdahale ediyor ve hükümetlerin çalışmalarına sürekli engel teşkil ediyordu.Bu durum zaman zaman Humeyni ile hükümetler ve yöneticileri arasında sert tartışmalara ve hükümetlerin istifalarına kadar da varıyordu.

Ülke öyle bir noktaya gelmişti ki artık yaşanacak gibi değildi.Sürekli büyüyen işsizliğe karşı hiç bir önlem alınamıyor,Mücahitlerin (Humeyniye bağlı güçler)keyfi baskıları halkı bezdiriyordu.

Tüm bunlar yetmiyormuş gibi en ufak bir direnişe karşı barbarca davranarak halklar üzerine katliamlar düzenleniliyordu.İşte bu ortamda gerek (başta Kürdistan olmak üzere)sömürge ve bağımlı uluslar,gerekse ülkedeki tüm emekçi kitleler Humeyni'nin bu kanlı diktatörlüğüne karşı direnmeğe başladılar.Kanlı çatışmaları ülke çapında yığinsal gösteriler takip etti.Humeyni yönetimi tüm vahşetine rağmen sürekli gerilemek zorunda kaldı.

Neticede başta Kürdistan olmak üzere ülkedeki sömürge ve bağımlı uluslar için özerkliğin verileceği Humeyni tarafından bildirildi.

Ülkedeki yasaklanmış siyasi kuruluş ve yayınların serbestçe faaliyetlerine izin verileceği açıklandı.

Humeyni'yi ve taifesini bu şekilde tavizezorlayan kuşkusuz İran emekçi halklarının diş diş mücadelesinden başka bir şey değildir.

Humeyni'nin barbarlığına karşın verdiği bu tavizler,Humeyni'yi Ülkede daha önce varolan gücünden de uzaklaştırmıştı.

Humeyni artık ülkede her istediğini yapacak güçte değildi,giderek yalnızlığa gömülüyordu.İşte bu ortamda Humeyni bir taraftan ülke sonun-

larını aşip bir bölge sorunu haline gelen,hatta dünyayı ilgilendiren ve çok önemli bir mesele halini alan güçlü ve boyutlanmış bulunan Kürdistan ulusal direniş hareketini zaafa uğratmak,diger taraftan ülkede tek otorite olduğunu kanıtlamak,işçi sınıfının ve emekçi halkların taleplerini ve gelişkin potansiyelini bozmak,gittikçe büyüyen iş-

sizliğı, karaborsacılığı ve bunalımı göz ardı etmek için ABD elçiliğine mücahitleri vasıtasıyla baskın düzenletti. Konu ile ilgili geniş açıklamayı sonradan tekrar ele alacağız. Biz şimdi İran Kürdistan'ına ve İran Kürdistan'ındaki gelişmelere dönelim.

İRAN KÜRDİSTAN'INDA DURUM

İran Kürdistan'ı 1639 Kasrı-Şirin Antlaşmasıyla İran sömürgecilerinin işgaline terk edilmiştir. 1. Emperyalist paylaşım savaşını takiben İran Kürdistanı, İran sömürgecilerinin elinde olduğu gibi kaldı.

İran Kürdistanı'nda çeşitli zaman aralıklarındaki direnişler 1946 yılında bir özerklikle noktalanmıştı. 1946 yılında kurulan Mehabat Özerk Kürt Cumhuriyeti kısa süre sonra sömürgecilerle emperyalistlerin müdahalesi sonucu yıkıldı.

1946 yılındaki Özerk Cumhuriyetin çalışmaları döneminde kurulan İran Kürdistan Demokrat Partisi(KDP) günümüze kadar faaliyetlerini(uzun dönem illegal olarak)sürdürmeyi başarabildi. KDP'nin İran Kürdistanı'ndaki çeşitli dönemlerdeki çalışmaları Şah faşizminin kanlı baskılarıyla sürekli zaafa uğratıldı. Öyleki tüm yöneticiler faşist Şahın baskıları karşısında uzun dönem ülkeyi terk etmek zorunda kaldılar.

Humeyni'nin önderliğindeki Şubat devrimiyle ülkeye dönen parti yöneticileri, kısa bir sürede ülkenin çeşitli birimlerinde örgütlemeyi sağlayacak Kürdistan'da tek alternatif olduklarını kanıtladılar.

Parti, Şubat devriminden sonra İran'da demokratik bir ortamın yaratılacağını ve barışçıl bir yoldan özerkliğin elde edilebileceğini umuyor ve de böyle olmasını istiyordu. Zaman zaman Humeyni tarafından da ülkede demokratik bir ortam yaratılacağı ve Kürdistan'a özerkliğin verileceği de ileri sürülüyordu. Bu beyanlar tüm ilerici ve demokratları da umutlandırmıştı. Nitekim Parti Genel Sekreteri Dr. Abdurrahman Kasımlo "Biz savaşmak istemiyoruz, savaş olmadan özerkliği elde edebilirsek bu hem bizim için, hem bölge barışı için ve hem de İran halkları için ideal bir şey olur." diyordu.

Ancak "Pawe ve Seqız"daki kanlı olaylar ve Humeyni'nin barbarca Kürdistan'a saldırması, Partiyi istemediği bir savaşa zorlamıştır.

Parti, savaşın önderliğini üstlenip halkı savaşa karşı örgütlerken, İran Kürdistan'ındaki işbirlikçi feodal ve aşiret reisleriyle de aynı şekilde savaşmak zorunda kalıyordu. Kürt feodal ve aşiret reisleri Humeyni'nin kanatları altında hareket ediyor, gelişen ulusal demokratik mücadelenin en büyük engelini teşkil ediyorlardı.

Kürt feodal ve aşiret reisleri İran'da İdris Barzani tarafından örgütlendirilmişlerdi. Bunların Humeyni'nin Mücahitleriyle birlikte İran Kürdistan ulusal direniş hareketine karşı sergiledikleri ihanetleri, Orta-Doğu'daki emperyalist ve sömürgecilerin planlı bir oyunundan başka bir şey değildir. Bu, aynı zamanda Kürdistan'ın diğer parçalarını da doğrudan etkiliyen silahlı bir karşı-devrim hareke-

tinin bir parçası olarak değerlendirilmelidir. Konunun daha iyi anlaşılması için, İdris Barzani'nin ve işbirlikçi Kürt feodal ve aşiret reislerinin oluşturdukları karşı-devrim ittifakı ile İran Kürdistanında sergiledikleri oyunlara ve pratikteki tavırlarına bir kaç örnek vererek açıklık getirmeğe çalışalım.

1-ŞİNO OLAYI

İran Kürdistanı'nda savaş, Kürdistan kurtuluş güçleri ile (İ-KDP önderliğinde) Humeyni'ye bağlı Mücahitler arasında tüm şidetiyile devam ediyordu. Mücahitler Qirne köyüne saldırarak (Qirne köyü Urmiye iline bağlı Xane ile Nexedeh arasında bulunmaktadır) köyde bulunan savunmasız halktan 68 kişiyi gaddarca katlettiler. Katledilenlerin çoğunluğunu yaşlılar, kadınlar ve çocuklar oluşturuyordu. Katliam büyük ölçüde kafalar kesilerek gerçekleştirilmişti.

Olayın duyulmasından sonra Şino'da katliamı protesto etmek için bir gösteri düzenlenmişti. Gösteriye büyük bir halk topluluğu katılmıştı. Gösterinin amacı, katliamı protesto etmek ve Humeyni'nin saldırılarına karşı bir uyarı niteliğindeydi.

Ancak gösteriler sürerken İdris'e bağlı silahlı güçler tarafından topluluk üzerine silahlı ateş açıldı. Silahlardan çıkan kurşunlarla gösteriye katılan halktan 6 yurtsever hayatını kaybetti, 12'si de ağır şekilde yaralandı.

Bu olaydan sonra İdris Barzani ve yandaşları halk tehdit edilerek Humeyni yönetimine karşı hiç bir tepkinin gösterilmemesi istendi. Ancak Kürdistan'da mücadeleyi esas alan halk "hiç bir güç bizi mücadelemizden alıkoyamaz... Değil satılmış hain İdris Barzani, Humeyni de gelse, dünyanın tüm emperyalist güçleri de birleşse Kürdistan mücadelesini hiç bir zaman durduramayacaklardır... Zafer ergeç Kürdistan kurtuluş güçlerinin, ölüm ise barbarların ve hayinlerin olacaktır..." diyorlardı.

2-CİLDİYAN OLAYI:

Cıldıyan, Xane ile Şino arasında küçük bir kasabadır. Gerek bu kasabada ve gerekse bölgede egemen olan geniş nüfusa sahip güçlü bir feodal vardır. Bu feodal Şêx Abdulahê Cıldıyanî dir.

Bu feodalın aynı zamanda İdris'le çok iyi ilişkileri vardır. Ve İdrisin bölgedeki temsilcisi rolündedir.

İdris vasıtasıyla Humeyni tarafından silahla donatılan bu feodal, bir taraftan Humeyni'den ve İdris'ten aldığı direktiflerle bölgede baskılarını sürdürürken, diğer taraftan İran KDP'nin bölgeye girmesine de engel olmaktadır.

İran Kürdistan silahlı direniş hareketi karşısında silahlandırılan ve bu amaçla bolca silahın kendisine verildiğini (silahlar karşı-devrim güçlerinin oluşması için verilmiştir) tesbit eden İran KDP, söz konusu feodala gelip; Humeyni'ye ve İdris'e hizmet etmekten

vaz geçmesini ve İdris tarafından kendisine gönderilen silahların geri(i-KDP'ye)verilmesini ister.Ancak bu satılmış hain feodal, Humeyni'ye bağlı Mücahitlerle birlikte Partiye bağlı Pêşmergelere saldırır.Saldırı sonucu iki Pêşmerge ölür,bir Pêşmerge de ağır yaralanır.

3.OLAY:

Urmiye bölgesinde feodal ve aşiret reisleri ile yapılan toplantı ve Xano'ye bağlı Kawper köyündeki İran KDP karargahının İdris'e bağlı güçlerce işgal olayı:

Humeyni'ye bağlı güçlerce Mehabat'ın işgali ve bölgeye saldırı yapılacağını duyulması üzerine İran KDP'geniş bir faaliyete girişmişti.

Mehabat ve yakın bölgelerin denetimini sağlamak,halkı genişleyebilecek bir saldırıya karşı uyanık olmağa çağırarak için çalışmalarını yoğunlaştıran İ-KDP'si bu amaçla Urmiye'ye de gittiler.Urmiye'ye bağlı köy ve kasabalara giden Parti militanları,halk kitlelerine Mehabat'ta herhangi bir saldırıya karşılık,ilk olarak Urmiye'nin kuşatılması ve ele geçirilmesinin planlandığını ilettiler.

Parti bu çalışmalarını sürdürürken,İdris Barzani Humeyniden aldığı icazetle hemen Urmiye bölgesine gelip,bölgedeki etkin feodal ve aşiret reisleriyle bir toplantı yapar.Toplantıya bölgenin en etkin feodal ve aşiret reisleri katıldılar.Söz konusu feodal ve aşiret reisleri şunlardı:

Têlî Beg(Urmiye'de Pêşmergeler tarafından sonradan öldürüldü)
Reşîr Beg,Cîhangîr Axa,Abdullah Cîldiyânî vb.

İdris Barzani tüm Kürdistan'da(İran Kürdistan'ında)feodal ve aşiret reisleriyle bir karşı-devrim hareketi oluşturabileceğini,bu amaçla paraya ihtiyacı doğabileceğini Humeyni'ye bildirerek milyonlarca Tümeni(İran para birimi)Humeyni'den almayı başarmıştır.Elde ettiği bu büyük miktar para,kuşkusuz Humeyni tarafından İran Kürdistanı'ndaki ulusal direnişi kırmak için İdris Barzani'ye verilmiştir.İlerde bu konuda daha detaylı bilgiler sunacağız.Biz şimdi gelişen olaylara dönelim.

İdris Barzani,feodal ve aşiret reisleriyle yaptığı toplantıda, Humeyni yönetimine karşı Kürdistan'da her hangi bir hareket görüldüğünde karşı çıkılacak ve bastırılması için Mücahitlerle birlikte hareket edilecekti.Bunun için ilk elden feodal aşiretsel güç kullanılarak halk tehdit edilecek,uymayanlar veya karşı çıkanlar olursa, hemen öldürülecektir!

İdris'in bu direktiflerini alan ve Humeyni tarafından nüfuzlarına dokunulamayacağına söz verilen bu satılmış ihanet çeteleri, tüm bölgedeki halkı tehdit etmeğe devam etiler.

Derken,savaş yeniden alevlendi.Ağa ve aşiret reisleriyle birlikte Kürdistan kurtuluş güçlerine saldıran,Mücahitler, Kevsa köyündeki

İran KDP'nin karargahını işgal ettiler.İşgal edilen bu karargah,çok kısa bir süre sonunda İdris'e bağlı Mülazım Yunus adındaki bir müfreze komutanına devredildi.

Böylece İdris'in,İran Kürdistanındaki karşı-devrimin ihanetine, bir yenisi daha eklenmiş olunuyordu...

İdris Barzani'nin karşı-devrimci hareketi bunlarla sınırlı mı kaldı?

Devam edelim ve de görelim;

GK(Geçici Komite)KONGRESİ VE YENİ YÖNETİM

Irak Kürdistan ulusal direniş hareketinin 1975 yenilgisinden sonra başta hareket yöneticileri olmak üzere Irak Kürdistan 'dan 40 bini aşkın bir güç İran'a sığınmıştı.

İran'a sığınanlardan,içlerinde Mesut Barzani'nin de bulunduğu, altı kişi yeni bir komite oluşturarak Irak Kürdistan ' ında savaşacaklarını duyurdular.Aynı komite,Avrupa'da bir konferans düzenliyerek yeni bir stratejiyi benimsediklerini ve bu yeni stratejiyle hareket edeceklerini tüm dünyaya duyurdular.

Sonra,Aynı Komitenin 26 Mayıs 1976 tarihinde Irak Kürdistan'ında silahlı bir direniş başlatığı duyuldu.

Biz, Irak KDP-Geçici Komitesinin 26 Mayıs 1976 tarihinde başlattıkları silahlı direniş hareketini anti-emperyalist oldukları için, bölge gericileriyle uzlaşmadıkları ve sosyalistlerin örgütlenmesine engel teşkil etmedikleri için destekledik.Aynı tavırlarının devamında bu desteğimizin sürekli olacağını da kendilerine belirttik.Ancak bu gün için böyle bir desteğimiz söz konusu mudur?Bu soruyu olayların akışı içinde yanıtlamaya çalışacağız...

İran'daki Şubat-1979 devriminden(burjuva devrimi) sonra İran Kürdistan'ına gelen Irak KDP-Geçici Komitesi yeni bir ortamın içinde ve yeni gelişmelere sahne oldu.Irak KDP-Geçici Komitesi'nin sahne olduğu bu yeni gelişmeler nelerdir?

Şah'ın gitmesi ile İran'ın tüm birimlerinde özellikle Kürdistan'da tam bir otorite boşluğu vardı.İlk zamanlar İran KDP'nin de Kürdistan'ın tüm birimlerinde örgütlendiği söylenemez.Yöneticilerinin ülke dışında bulunuşu, faşist Şah yönetiminin kanlı baskıları da esas olarak böyle bir örgütlenmeğe olanak vermiyordu.Ülkenin her tarafı başı bozuk bir ortamın eşiğinde idi.Ve ne olacağı belı olmayan bir yolun izlendiği ülkede,halk tümnden bir arayış içindeydi.

G.K, böyle bir ortamdan yararlanarak İran Kürdistanı'na geldi. G.K'nin İran Kürdistanı'na gelişini G.K'nin bir yetkilisi şöyle izah ediyor: "İran'a şunun için geldik;hem İran'da gelişen halk hareketine yardımcı olmak,ve hem de dünyaya açılan yeni bir kapı olması dolayısıyla geldik."(G.K-Merkez Komitesi Polit Büro üyesi Selim ile yapılan roportajden)

G.K İran'a geldikten sonra ilk elden bir kongre hazırlığı için harekettten sorumlu bulunan kişileri bir araya topladı.Toplantının amacı:Üç yıldan beri başlatılan silahlı direnişin gerek bir değerkendirmesini yapmak,gerekse uzun bir dönemdir yapılmayan Partinin kongresini toplamaktı.Toplantı İran Kürdistanı'nda yapıldı.İdris Barzani İran'daki Parti toplantısına (yaklaşık 7-8 ay önce) aşiret gücünü ve topladığı işbirlikçi feodal ve aşiret reisleriyle birlikte zorla katıldı,Ve polit büroya da zorla seçildi.Hatta İran'la ilişkiler Komitesi başkanlığına kadar tırmandı...

Böylece daha önce İdris Barzani'nin içine giremediği,ne yönetim-de ve ne de her hangi bir alanda söz sahibi olmadığı G.K-nin Polit Bürosuna seçilmiş, G.K-nin gittikçe şiddetlenen parti-içi mücadele-nin temel nedeni olmuştur.

Evet, İdris Barzani'nin Polit Büroya zorla seçildiği bu toplantı, aynı zamanda G.K içinde gerici ve ilerici kesimlerinde saflaşmasına neden olmuştur.Bu toplantı aynı zamanda İdris Barzani'nin ilk raundu kazandığının da pratikteki ifadesi idi.

İdris Barzani G.K-nin Polit Bürosuna nasıl ve hangi güçle seçilebildi?

1975 yenilgisinden sonra İran'a sığınan İdris Barzani Şah'ın kendilerine tesis ettiği Kerec'teki (Tahran'ın bir ilçesi) vilalarında yaşamını sürdürdü.

Şah'tan milyonlarca tümen^x alan İdris,İranda bulunan(İrak Kürdistan'ından gelen)40 bini aşkın göçmenle sürekli ilişkilerini geliştirdi.İdris,bir taraftan aşiretsel ve,diğer bir taraftan ihtilal lideri Mustafa Barzani'nin oğlu olmasından ötürü etkin idi.Ayrıca elindeki milyonlarca Dinarın(İrak para birimi) varlığı da İdris'in işini kolaylaştırıyordu.

Mustafa Barzani'nin hastalığı dolayısıyla ABD'ye gitmesini takiben Irak KDP'nin yaklaşık 25 milyon Dinarı^x (1 Dinar 150 TL'dır) aşan parası da İdris Barzan'ıye devredilmiştir.Bu da daha o dönemden İdris'in maddi olarak ne kadar güç kazandığını göstermektedir.

Şah'la iyi ilişkilerini sürdüren İdris Barzani,aynı ilişkilerini Şah'ın gitmesini takiben Humeyni ile de sürdürdü.Humeyni'nin İdris Barzani ile iyi ilişkilere girmesinin nedeni neydi?

1.Nedeni: Humeyni daha Irak'ta iken (İrak'ta sürgünde bulunduğu yıllarda)Barzani ile iyi ilişkileri vardı.Humeyni'nin Şah'a karşı Paris'te yürüttüğü hareketine de destek olduğunu bildiren Mustafa Barzani,(Barzani'nin ABD'den Paris'e gönderdiği mektup)var olan ilişkilerini daha da pekiştirmişti.

Mustafa Barzani'nin Humeyni ile iyi ilişkiler içerisinde bulunması İdris Barzani'nin Şah'tan sonra da İran'da kalmasını sağladı.

Ancak İdris hakkında "SAVAK" ile ilişkilerinin bulunduğu da söyleniyordu. Ve çeşitli idialar zaman zaman büyük tirajlı İran gazetelerinde de neşrediliyordu. Humeyni'nin İdris Barzani'yi tüm bu idiaları bir kenara iterek sırf Barzani ile iyi ilişkilerinden dolayı İran'da yerleşmesine izin verdiği söylenemez elbette. Peki o halde İdris Barzani'nin İran'da kalmasını sağlayan esas neden nedir?

Humeyni, Şah'ı devirdikten sonra İran'da daha önceleri de çeşitli talepler öne süren ve bu amaçla uzun yıllar savaşmış Fars olmayan halkların tekrar bazı istemleri öne sürerek ayaklanacaklarını çok iyi biliyordu. Bu halklardan biri de kuşkusuz Kürt halkı idi ve İran halkları arasında ulusal potansiyelin yoğun olduğu yer, yine İran Kürdistanı idi. Bu gerçek de açıkça biliniyordu. İşte İran Kürdistanı'ndaki gelişecek olan ulusal muhalefetin daha başlamadan yok edilmesi niyeteyen Humeyni, İdris Barzani'yi kullanabileceğini, gerek İdris'in kendisine verdiği güvenceler, gerekse geçmişten edindiği tecrübelerden dolayı, İdris'in İran'da kalması bu aşamada arayıp ta bulamadığı bir şeydi.

Ayrıca İran'da bulunan Kürt göçmenlerinin çoğunluğunun İdrise bağlı bulunduğu ve İdris tarafından örgütlendirildiği de yapılan hesaplara dahildi. İran Kürdistanı'ndaki ağa ve aşiret reislerinin İdris ile hareket edebilecekleri yine aynı şekilde bilinen bir gerçektir.

Milyonlarca liraya sahip, büyük bir askeri ve aşiret gücü elinde bulunduran tüm satılmış ağa ve aşiret reislerine söz geçirip bunları örgütlendirebilen İdris Barzani, gerçekte İran Kürdistan ulusal direniş hareketi karşısında önemli bir tehlikeydi...

Kürdistan için tehlike arz eden İdris Barzani, Humeyni için ise çok iyi bir yem ve Kürdistan sorununda bir can simidi idi.

İdris, eğer G.K'yi de ele geçirirse Irak ile çelişkisi bulunan Humeyni için ikinci bir tehdit unsuru olarak da (Irak'a karşı) varolacaktı...

Böylece Humeyni hem İran Kürdistanı'nda ve hem de Irak'la olan çelişkisinden dolayı belli bir dönem rahat nefes alacaktı.

İşte yukarıda saydığımız nedenlerden dolayı İdris Barzani, İran'da kalmayı ve Humeyni ile iyi ilişkilerini sürdürmeye başarabilmiştir.

İdris Barzani karşı-devrime hizmet için giriştiği ilişkiler ve çevirdiği dolaplarla ilgili olarak "Çirîkxay Fedayîni Xelq" (Halkın fedaileri)nin "Xebernameyê Kurdistan" (Kürdistan Bülteni) adlı broşür, (29.7.1979 tarihli) ile "Xelqê muselman" 22.10.1979 tarihli (İran takvimiyle 29 Mîhrêman 1358) adlı dergide şunları anlatmaktadır:

"Xebernameyê Kurdistan" adlı broşürdeki yazıda, İdris Barzani'nin İran Hükümetinden (Humeyni Yönetiminden), milyonlarca Tümen^x (1 Tümen 5 TL dir) ve silah aldığı belirtilmektedir. Ayrıca G.K-içinde İdris Barzani ile Sami Rahman arasındaki çelişki vurgulanarak, İd-

ris Barzani'nin hükümetle ilişkileri ve aldığı paraların Kürdistan devrimine karşı kulanıldığı, Sami Rahman ve arkadaşlarının ise İdris Barzani'ye karşı ve İran Kürdistan devrimci hareketinin desteklenmesi taraftarı oldukları anlatılmaktadır.

"Xelqê muselman" adlı dergide ise yine İdris Barzani ile Sami Rahman'nın G.K içinde ayrıştıkları, aralarında uzlaşmaz çelişkilerin bulunduğunu, söz konusu çelişkilerin esas kaynağını İdris Barzani'nin hükümetten aldığı yardım ve bu yardımla Kürt halkına karşı bir ihanet çizgisi izleyebileceği şeklinde gösterilmektedir.

İran'da yayınlanan "İtlaat" gazetesinde ise İdris Barzani'nin Irak KDP'nin yapılacak olan kongresi için Humeyni'den aldığı paranın (yalnız kongre için) 75 Milyon Tümen^x (375 Milyon TL) olduğu söyleniyor.

Aynı konularla ilgili İran KDP'nin yayınladıkları bir bildiri de elimizde mevcuttur.

İdris ve Barzani ailesinin serveti, gerek Şah'tan, gerek Humeyni'den ve gerekse 1975 yenilgisinden arta kalan miktarı kuşkusuz milyarları bulmaktadır.

Biz kesin bir rakam veremeyeceğiz elbette. Ancak bu muazzam serveti elinde bulunduran ve kendi tekeline alıp ambargolayan İdris ve yandaşları, eğer bunu rahatça kullanıp Kürdistan devrimine engel olabileceklerine inanıyorlarsa, burda çok yanlışlıklarını yüzyıllardır ezilen bu halkın vuracağı şamarla anlayacaklardır.

Barzen ailesi ile ilgili ilginç bir olay daha anlatalım.

Mustafa Barzani'nin oğullarından biri olan Sabır, İran'dan Irak'a teslim olmaya gideceği zaman, Tahran'ın Mehabat havaalanındaki gümrük memurlarınca aranır. İran'dan çıkış yapanlar, kim olursa olsun, aranmağa tabi tutulurlar. Bu arama sırasında Sabır Barzani'nin üzerinde 2 milyon 400 bin Irak dinarı^x (yaklaşık olarak 360 milyon TL) ile 17 kg. saf altın ele geçirilir.

Kendilerine "yurtsever"(!), "demokrat"(!), ve de "sosyalişt"(!) lakabını yakıştırmaktan utanmayanların, yüz milyonlarca, hatta milyarlarca lira tutarındaki servetlerini(!) Kürdistan'ın kurtuluşuna(!) nasıl harcadıklarına ve onların nasılda fedakarlık(!) yaptıklarına bakın...

İşte milyarları elinde bulunduran, yoksul Kürt halkını istismar edip onları sözde Kürdistan'ın kurtuluşu için örgütlediklerini öne sürüp silahlandıran, Kürdistan'daki satılmış hain Kürt feodal ve aşiret reislerini toplayıp birleştiren İdris Barzani, Humeyniye hizmet için G.K'nin tüm ilericilerini tehdit ederek toplantıya katılmasında ve Polit Büroya seçilmesinde şaşılacak bir yan olmasa gerek.

Ayrıca Barzani fobisinin henüz Pêşmergeler ve köylüler arasında-

ki varlığı ve bu fobinin İdris tarafından (Barzeninin oğlu olmasından ötürü) sinsice kullanılması da güçlü bir etken olmuştur.

İşte İdris Barzani, saydığımız bu nedenlerden dolayı İran'daki G.K'nin toplantısına tüm gücünü kullanarak zorla katılmış, Polit Büroya seçilebilmiştir. Aynı durum Kongre için de söz konusudur. İdris Barzani bütün gücünü kullanarak G.K'yi feshetti ve partiyi yeniden ele geçirip kukla bir yönetim oluşturdu.

KONGRE

Irak KDP-GK'sinin Kongresi, 4 Kasım 1979 tarihinde İran Kürdistanı'nda yapıldı.

Kongreye katılan delegeler (325 delegenin ezici bir çoğunluğu İdris tarafından tesbit edilmişti) kesin bir tercih yapacaklardı. Tercihlerden birisi İdris Barzani'nin başını çektiği gerici kesim, diğeri de GK içindeki ilerici kesimi temsil eden Sami Rahman ve arkadaşlarıydı. Kongre 6 gün sürdü.

Kongredeki tartışmalar zaman zaman sertleşerek devam etti. Öyle ki Sami ve diğer ilerici unsurların oluşturdukları grup, Kongrenin yasal olmadığını, Kongrenin esas olarak bir aşiret toplantısını andırdığını ve tamamen İdris Barzani'ye hizmetten öteye bir şey ifade etmediğini ilan ederek Kongreyi protesto ettiler ve seçimlere katılmadılar.

Bir ara, İdris Barzani ile yandaşlarının kongre dışı kalmalarını, partinin geçmişten kalan tüm para ve silahlarını harekete teslim edilmesini (İdristen alınacak paralar) teklif ederek "Bu dediklerimiz olursa biz seçimlere katılırız. Biz Irak Kürdistanı'nda ancak sosyalist bir çizginin kurtuluşu getirebileceğini savunuyoruz. Bu amaçla sosyalizme ters düşen her kim olursa olsun yönetime alınmaması gerekir" diyorlardı. Ayrıca İran KDP'nin önderliğindeki hareketin desteklenmesi ve G.K'ye bağlı güçlerin ivedilikle İran Kürdistanı'nı terk edip Irak Kürdistanı'ndaki dağlara çekilmesi de Sami ve arkadaşlarının öne sürüldü.

Sami Rahman ve ilerici kanadın öne sürdüğü bu iddialar, İdris ve taraflarınca sert bir dille red edildi. İlerici kanat ölümle tehdit edildi. Artık son safhaya gelinmişti.

İdris Barzani'nin oyunları İdris'i Partiye egemen kılmıştı. Ve artık Kürdistan 1975 yenilgisinde yıkılmaya mahkum olmuş gericiğin yeniden hortlanmasına sahne olmuştu. Böylece Sami Rahman ve arkadaşlarının katılmadığı Kongre, İdris ve yandaşlarınca kuşa çevrilerek bir aşiret toplantısı şeklinde sona erdi.

Yeni yönetimde İdris Barzani, ne parti başkanı ve ne de genel sekreterdir. Polit Büro üyesi olan İdris Barzani, esas olarak partinin sa-

hibi rolündedir.Yeni oluşturulan Merkez Komitesi,sekreterlik ve Parti başkanlığı tamamen formaliteden öteye bir anlam ifade etmiyor. Tamamen bir kukla olan yönetim,İdris'in hiç bir kararı olmadan adım atacak durumda değildir.İrak Kürdistanı'nda G.K adı altında otonomi için direnen ilerici bir hareket yoktur artık.Gerici ve karşı devrime hizmet eden,şu veya bu şekilde emperyalizme hizmet eden bir parti vardır.İrak KDP'si!

İrak ve İran Kürdistanı'ndaki gelişmelerle ilgili tavrımız nedir?

İran-KDP'nin önderliğindeki hareket,Humeyni yönetimi ile varılan ateşkes anlaşmasından dolayı şimdilik sesiz bir ortama girmiş bulunmaktadır.

İran Kürdistan direniş hareketini yöneten İran KDP'si hemen hemen ülkenin tüm birimlerinde örgütlenmiş bulunmaktadır.İran Kürdistanı'nda partiye olan rağbet,başka hiç bir gurup veya kuruluşa gösterilmemektedir.Zaten İran Kürdistanı'nda partinin dışındaki diğer gurup ve siyasi kuruluşların etkinlikleri de yok denecek kadar azdır.İran Kürdistan'ında partinin dışında kalan en belirgin güçler şunlardır:

1-Şeyh İzzettin Huseyni: Kişisel gücü olan bu dini lider,Celal Talabani ile ilişkiler içerisinde,Kürdistan'ın belli birimlerinde etkinliği vardır.

2-Komela Zehmetkêşan : Çin ve Arnavutluk yanlılarından oluşmaktadır.C.Talabani'ye direkt bağlıdır.İdia edildiği kadar güçlü değildir.Bu gurubun da Kürdistan'ın belli alanlarında (Daha fazla gençlik arasında)etkinliğe sahip olduğu söylenebilir.

3-Çêrîkhayê Fedayîne Xelq-Şaxî Kurdistan(Halkın Fedaileri-Kürdistan Kolu): Bu gurup da çok az etkinliğe sahiptir.

4-Şefeqi Sûr:Tamamiyle Çin yanlıları olup üç dünya teorisini savunan bu gurubun etkinliği çok daha azdır.Bu da kuvvetini C.Talabani'den almaktadır.

Görüldüğü gibi bu gün için İran Kürdistanı'nda Partinin dışındaki diğer kesimler ancak belli biçimlerde etkinlik kurabilmişlerdir. Ve bu gün için İran Kürdistan Ulusal direniş hareketine önderlik eden de yine belirttiğimiz gibi İran KDP'sidir.

İran KDP'si marksist-leninist bir parti değildir.Sosyalizme açık,ilerici bir programa sahip olan İran KDP'si,"İran için demokrasi Kürdistan için otonomi"yi savunmaktadır.

İran KDP'sinin,tüm İran için demokrasi ve başta Kürdistan olmak üzere diğer sömürge ve bağımlı uluslar için otonomiyi savunduğu ve emperyalizme karşı kesin tavır aldığı için önderlik ettiği hareket (Talepleri reformist talepler olmakla birlikte)ilericidir ve tarafımızdan desteklenmektedir.

İran KDP'si Kürdistan için otonomi isterken,aynı zamanda İran

Kürdistan'ndaki feodal ve yarı-feodal asalaklarla aşiretsel yapının parçalanması yönünde de adımlar atmaktadır. Zaman zaman feodal ve aşiret reislerinin oluşturdıkları karşı-devrim cephesine karşı gösterdikleri sert tutum, İran KDP'nin niteliğini daha da güzel ortaya koymaktadır.

İran KDP'nin önderlik ettiği bu harekete karşı marksistlerin tavrı ne olmalıdır.

İran KDP, gerek sosyalist sistemle, gerek Ulusal Kurtuluş hareketleriyle ve gerekse İran daki tüm ilerici sosyalist ve yurtsever hareketlerle iyi ilişkilerini sürdürmektedir. Bu tavır elbetteki İran KDP'nin Kürdistan'ın geleceği açısından gösterdiği duyarlılığı da sergilemektedir. Ancak, İran KDP'nin Humeyni'nin iktidarındaki otonomiden beklediği nedir?

Otonomi bir ulusun kaderini tayin edebilir mi? Ulusların kaderlerini tayin hakkı otonomi ile sınırlanabilir mi? Veya Ulusların kaderlerini tayin hakkı ne demektir?

Bu soruların cevabını daha sonraya bırakarak, Kürdistan'ın yüz yıllı aşkın ulusal direniş hareketlerinin günümüze kadarki geçmişine kısa bir göz atalım.

Zaman zaman Kürdistan'ın bağımsızlığına yönelik hareketler Kürdistan'ın uzun mücadele tarihinde görülmüşse de bugüne kadar belirleyici olmamıştır.

Feodal yapının egemen olduğu Kürdistan'da (Bugün feodal yapı çözülmüştür elbette) hareketin önderliği, tarihi süreçte ya bir şeyhin, ya bir feodalın, bir aşiret reisinin ya da feodal-aşiretçi burjuva karması şeklinde görülmüştür. Hepsinde ortak olan yan; egemen sınıfların önderliği, feodal bölünmüşlük ve bu yapının verdiği yıkım...

Kürdistan halkları 20. yüzyıla yaklaşırken, örgütlenerek mücadelelenin ancak başarıya ulaşabileceğini kavramış ve o yönde adımlarını sıklaştırmıştır.

Ancak, kurulan örgütler ulusal kurtuluşa götürecek nitelikte örgütler değildi.

1946 yılında çeşitli örgütlerin bir araya gelerek oluşturdukları KDP, giderek Kürdistan'da tek olgu olmaya başlamıştı.

İlk defa İran'da 1946 yılında kurulan Özerk Kürt Cumhuriyetine önderlik eden KDP, daha sonra Irak Kürdistanı'nda başlatılan (1961) ulusal direniş hareketine önderlik (Irak-KDP) etti.

Kuşkusuz Irak Kürdistanı KDP ile İran-KDP aynı partiler değildi. Ne var ki, aynı programa sahip her iki parti de çok yakın ilişkiler içerisindeydi. Daha sonra 1965 yılında Türkiye'de de aynı program benimsenerek kurulan T-KDP de sözde bağımsız bir parti idi.

Hatta Dr.Şivan'nın kurduğu T-KDP de,İrak KDP'nin programını benimsemişti.Yani otonomiye.

Dikkat edilirse,1946 yılında İran'da kurulan KDP'nin oğünün şartlarındaki programı,bugün hala İran,İrak ve Suriye KDP programlarının temelini oluşturmaktadır.Söz konusu program ve belirleyici ortak yan nedir?

Sömürgeci ülkeye demokrasi,Kürdistan'a otonomi;

Biz T-KDP olarak,otonomi talebinin reformist bir talep olduğunu, burjuvazinin talebi olduğunu ve Kürdistan'nın somut şartları ile geliştiğini belirterek (1977 Kongresinde) red ettik.Gerek Türkiye Kürdistanı için ve gerekse diğer parçalar için bağımsızlığın daha gerçekçi olduğunu belirterek,programımızı ona göre yeniden düzenleyip halkımıza sunduk.

Uluslar arası saygınlığa sahip İran Kürdistan ulusal direniş hareketinin otonomi ile sınırlandırılması,netice itibarıyla Kürt ulusunun kaderini tayin etme hakkının dolaylı ihlali olarak belirlemektedir.Çünkü ulusların kaderlerini tayin hakkı, o ulusun siyasal anlamda Devlet olma hakkıdır.Bu hakkı ancak ulus kullanabilir.

Ulus,birleşmeyi ya da ayrılmayı istemede özgürdür.Bu özgürlük (Bizim savunduğumuz)kuşkusuz burjuvazi için,burjuvazinin çıkarları için kullanılan özgürlükten farklıdır.

Marksist-Leninistler ulusların kaderlerini tayin hakkını her şartta savunurlar.Ancak bu hakkın birleşme ya da ayrılma yönünde kullanılmasını tek taraflı olarak mutlaklaştıramazlar.Yani,ulusların kaderlerini tayin hakkı demek mutlaka ayrılmayı veya ulusların kaderlerini tayin hakkı demek mutlaka birleşmeyi getirir şeklindeki sapıklığı marksist-leninistler her aşamada ve her şartta red ederler. O halde ulusların kaderlerini tayin hakkının marksistlerce yorumu nedir?

Çağımızda ulusal sorun ülkelerin iç sorunu veya demokratik devrimlerin bir parçası değildir.Ulusal sorun,sömürgeler genel sorunu ve(dünya)sosyalist devrimlerinin bir parçasıdır.

Ulusların kaderlerini tayin hakkı gündemleştirdiği an,dünya sosyalist hareketin genel çıkarları doğrultusunda ve ulusun içinde bulunduğu nesnel duruma göre hareket edilir.Eğer objektif şartlar ve genelde dünya sosyalist hareketin çıkarları ulusun ayrılmasını gerekli kılıyorsa ulus ayrılır.Ya da tersi bir durumda birleşme gündemlenebilir.

Bu kısa ve genel belirlemelerin ışığında,İran Kürdistanı'na baktığımızda gördüğümüz şudur;

İran-KDP,İran Kürdistan'ı için otonomiye savunmaktadır.Nedir otonomi?

İçişlerinde sınırlı özerkliğe sahip olan otonomi,ulusun kaderini tamamen egemen ulusa bağlamaktadır.Yani bir nevi bağımlılığın sürdürülmesi demektir.Yani ulusun kaderi,egemen ulus burjuvazisinin insafına terk edilmiştir.Örneğin,bir zamanlar Eritre Etiyopya'da özerkliği bulunan bir ulustu.Ancak aynı Eritre sonradan Haile Selasiye tarafından ilhak edilerek sömürgeleştirildi.

Irak Kürdistanı'nda 1970'lerde sağlanan otonominin sonradan nasıl geri alındığı henüz unutulmamıştır sanırız.

Demekki,otonomi,hele burjuvazinin iktidarda bulunduğu ülke şartlarında Ulusların kaderlerini tayin hakkının dolaylı ihlali, ulusun başka yollarla bağımlılığının devamı demektir.

Marksistler her türlü bağımlılığı red ettiklerine göre,yukarda belirttiğimiz nedenlerden ötürü,otonominin getirdiği şu veya bu şekildeki bağımlılığı da elbette red ederler.

İran KDP'nin "İran için demokrasi Kürdistan için otonomi" şiarı belirttiğimiz nedenlerden dolayı marksizmle çelişmektedir.

Marksistler her şart altında elbetteki reformist talepleri red etmezler.Ancak İran KDP'nin içinde bulunduğu objektif koşullar göz önüne alınacak olursa,marksistlerin otonomiyi red etmeleri gerekir.

İran Kürdistanı için otonomiyi red ettiğimize göre,geriye hangi çözüm kalıyor? Biz İran Kürdistanı için aşağıda sunacağımız üzere ancak iki çözüm şeklini öne sürebiliriz;

1-Ya doğrudan doğruya bağımsız Kürdistanın kurulması hedef alınıp hareket edilmelidir.(Şartlar bu yönde ise)

2-Ya da,başta İran proleteryası olmak üzere,tüm İran halklarının katılacağı,işçi sınıfının önderliğindeki iktidar mücadelesine fiili katılmak ve ülkede demokratik halk diktatörlüğünün kurulmasını sağlamak.(Devrimci durum bu yönde ise)

Kurulacak halk diktatörlüğü,sosyalizmin ön koşullarını hazırlayacağından ulusların kaderlerini tayin hakkıda pratikte uygulanabilecektir.Elbette,daha halk iktidarına geçmeden,yâni daha iktidar mücadelesi döneminde iken(sıcak savaş olsun ya da olmasın) bile,proleteryanın önderlik ettiği hareket ulusların kaderlerini tayin hakkını programlaştırmış olması gerekir,tıpkı Bolşevik partisinde olduğu gibi.

Bugün,İran'da ulusların kaderlerini tayin hakkını programlaştırmış ve de iktidara yönelik mücadeleyi hedeflemiş marksist-leninist bir parti var mıdır? Biz göremiyoruz.

İran'da bolşevik bir parti olmadığına ve de devrimci durum Kürdistan'da daha da boyutlanmış olduğuna göre,(bizce belirleyici etken budur) İran KDP'nin yapacağı tek şey ve öne süreceği tek slo-

gan,bağımsız Kürdistanın kurulması yönünde olmalıdır !

Bu slogan,aynı zamanda İran proleteryasının iktidar mücadelesine ve de İran'daki sömürge ve bağımlı ulusların harekete geçmesine de etki edecektir.

Bu slogan,aynı zamanda gerek Orta-Doğu'daki ulusal ve sosyal kurtuluş hareketlerine,gerekse dünya sosyalist sistemine,ulusal kurtuluş hareketleri ve uluslararası işçi sınıfının teşkil ettiği üç devrimci bileşen güce de katkıda bulunacaktır.

Keza bu slogan,aynı zamanda Kürdistan'ın tüm parçaları arasındaki ilişkilerin sıklaştırılmasında da aktif bir rol oynayacaktır.

ÖZETLİYECEK OLURSAK

Uluslararası saygınlığa sahip,gerek İran'da gerekse tüm dünya-daki ilerici yurtsever ve sosyalist güçlerin desteğini kazanmış olan İran KDP,bugün için İran Kürdistanı'nda en güçlü politik güçtür.Bu büyük askeri güce sahip bulunan İran KDP'nin yönetip önderlik ettiği İran Kürdistan ulusal direniş hareketi,reformist talepler öne sürmesine rağmen,ilerici bir harekettir.Ve tarafımızca desteklenmektedir.

Ancak,otonomi ileride yeni ve değişik sorunları beraberinde getireceğinden ve de İran Kürdistanı şartlarıyla geliştiğinden,tarafımızca red edilmekte,Kürdistan için bağımsızlığın savunulması gerektiğine inanmaktadır.

DAĞILAN GK,YENİ IRAK KDP

G.K'nin dağıldığını,İdris Barzani ve yandaşlarının Irak KDP'ni nasıl yeniden ele geçirdiğini önceki sayfalarımızda açıklamıştık.İdris Barzani ve yeni Irak KDP'ne karşı tavrımız ne olmalıdır ?

1961 yılından 1975 yılına kadar Irak Kürdistan ulusal direniş hareketine önderlik eden Irak KDP'nin 1972 yılı sonrasında İran Şahı ve ABD ile girdiği ilişkilerden dolayı,İrak Kürdistanı'ndaki halkımızı nasıl perişan bir hale soktuğunu daha önce defalarca belirtmiştik.Şimdi tekrar aynı konularla ilgili detaylı açıklamaların gereksizliği ortadadır.Ancak,bazı belirlemeler yapmamız yerinde olur inancındayız.

1972 yılı ve sonrası gerek İran Şahı,gerek SAVAK ve gerekse CIA ile ilişkilerini sürdüren Parti yöneticilerinden(IKDP) biri de kuşkusuz İdris Barzani idi.

İdris Barzani,karanlık ilişkilerini 1975 yenilgisinden sonrada İran'da CIA ve SAVAK ile sürdürdü.

Aynı İdris,Şah'ın devrilmesinden sonra bugün Humeyni ile karan-

lık ilişkilerini sürdürmektedir.

İdris Barzani,sürdüğü bu karanlık ilişkilerinden dolayı ve de bu ilişkilerinden ötürü elde ettiği olanaklarla Irak-KDP'ni yeniden ele geçirebilmiştir.

- -KÜRDİSTAN İÇİN BİR TEHLİKE- İDRİS BARZANİ VE YANDAŞLARI- -

İdris Barzani,salt Irak Kürdistanı için tehlike arz etmiyor. İran Kürdistanı'ndaki karşı devrime hizmet ettiğini,bunun için tüm feodal ve aşiret reislerini İran Kürdistanı ulusal direniş hareketine kaşı birleştirip Humeyni'ye fiili yardım ettiğini daha önce belirtmiştik.

Aynı şekilde,İdris Barzani'nin Türkiye Kürdistanı'ndaki gericileri,feodal ve aşiret reislerini birleştirip bir karşı devrimci güç oluşturma çabası içinde olduğu da bilinen bir gerçektir.

Yani,İdris Barzani,Kürdistan'ın tüm parçalarındaki işbirlikçileri,feodal ve aşiret reisleri ile,ezen ulus burjuvazisinin istihbarat örgütleri ile işbirliğine geçip bir karşı devrim cephesi oluşturma yolundadır.Bu cephe,Kürdistan ulusal kurtuluş hareketini zaafa uğratmayı amaçladığı gibi,tüm Orta-Doğu'daki gelişen ulusal ve sosyal kurtuluş hareketlerine de yöneliktir.

Ayrıca,İdris Barzani,bölge gericiliğine ve de Orta-Doğu şartlarında başta ABD olmak üzere emperyalist güçlere en iyi uşaklık yapabilen ve de kendisine bir taraftan emperyalizm ve bölge gericileri tarafından tanınan,diğer taraftan babası Mustafa Barzani'nin mirasından arta kalan olanaklardan dolayı,karşı devrim cephesini oluşturabilecek yegane kişidir.

İdris Barzani,bir ayağı ile emperyalizme diğer ayağı ile de bölge gericiliği ile ülke içindeki satılmış ihanet çetelerine bağlıdır.

İdris Barzani'nin emperyalizmden bölge gericiliğine,ülke içindeki feodal,şeyh,aşiret reislerinden satılmış provakatör örgütlere kadar uzanan çok yönlü karanlık ilişkileri,onu günümüz şartlarında Kürdistan için büyük bir tehlikenin kaynağı yapmıştır.

Şu anda Humeyni'ye uşaklık yapan İdris Barzani ve yandaşları, İran Kürdistanı ulusal direniş hareketi için en büyük engeli oluşturmaktadır.

GK'yi feshedip partiyi yeniden ele geçiren İdris Barzani,İrak Kürdistanı'ndaki gelişmiş potansiyele ve sosyalizme açık harekete de büyük bir darbe vurmuş bulunmaktadır.

Irak ve İran Kürdistanı'ndaki bu gelişmelere paralel olarak,

Türkiye ve Suriye Kürdistanı'na da el atan İdris Barzani, İran ve Irak sömürgeci istihbarat örgütleriyle en iğrenç ilişkilere girerek zaman zaman da ilerici sloganlar kullanıp çirkef yüzünü gizlemeye çalışmaktadır.

Yurtsever Kürdistan Halkları !

1975 yenilgisinden sonra tekrar örgütlenip 1976 Mayısında silahlı direnişe başlayan ve ilerici bir program sunan GK'nin hareketini destekledik. Bu desteğimizi her vesilede belirttik. Gerek teorik olarak, gerekse pratikte GK'ye gücümüz oranında yardımcı olduk.

Biz kimin önderliğinde olursa olsun (Bizim için esas olan sosyalistlerin önderliğidir), Kürdistan'ın herhangi bir parçasındaki ulusal kurtuluş hareketini desteklerken, şu ilkelerle hareket etmeyi esas alıyoruz.

- 1- Hareket emperyalizme karşı olacak,
- 2- Hareket bölge gericiliği ile uzlaşmayacak,
- 3- Hareket proleteryanın örgütlenmesine engel teşkil etmeyecek...

Biz GK'yi de aynı şartlarda destekledik ve hiç bir zaman ilkerimizden taviz vermedik. Nitekim GK harekete başladığının ikinci yılında, hareketin ikinci yıldönümü için yazdığımız bildiride, (26 Mayıs 1978) şöyle demiştik;

"...Biz şunu da halklarımıza belirtmek isteriz ki, biz ne olursa olsun Güney Kürdistan hareketi mutlaka desteklenmelidir demiyoruz. Biz, eğer gerçekten Güney Kürdistan hareketi emperyalizmi ve sömürgeciliği hedef alıp geriletiyorsa, uluslararası işçi sınıfı hareketinin devrimci dalgalarına katkıda bulunuyorsa, desteklenmesi gerekir diyoruz. Yoksa emperyalizmi güçlendiren bir Kürt hareketi dahi olsa onunla mücadelemiz amansız olacaktır..."

İki yıl önce yazdığımız bu satırlardan da anlaşıldığı gibi emperyalizmi ve bölge gericiliğini GK de güçlendirmeye çalışırsa onlara karşı amansız bir mücadeleye girişeceğimizi GK'ye özellikle bildirmiştik.

İki yıl önce teorik olarak öne sürdüğümüzün bugün pratiğini yaşıyoruz. Ve bugün feshedilen GK'nin yerine geçen Irak-KDP, artık bizim destekleyeceğimiz bir hareket değildir. Biz, gerek teorik olarak ve gerekse pratikte karşı devrime hizmet eden İdris Barzani ve tayfasına karşı her halukarda gücümüz oranında mücadele edeceğimizi de belirtmek isteriz.

Irak Kürdistanı'nda İdris Barzani'nin tekrar etkin olmasında kuşkusuz GK'nin içindeki ilerici ve sosyalist olduklarını iddia edenlerin de büyük payı vardı. Şöyleki;

Üç yıl boyunca silahlı direnişi yöneten GK tümüyle İdris Bar-

zani ve yandaşlarını etkisiz hale getiremedi.Bu liberal ve uzlaşmacı tavırları onları bugün geçici bir yenilgiye uğratmıştır.

Ayrıca GK'nin ilerici kesiminin İdris Barzani ve diğer gerici-lerin oyunlarına karşı sürekli duyarlı olmaya ve bunların mutlaka bir darbe yapacaklarını defalarca belirtmemize rağmen,İdris Barzani'nin hareketi ele geçirmesine engel olamadılar.

GK'yi son olarak 26 Mayıs 1979 tarihli yazımızla uyarmıştık. Söz konusu yazıda şöyle diyorduk:(Xebat Ji Bo Rizgariya Kurdistan sayı 5)

"Gerçekten GK'nin kilit noktalarını ellerinde tutanlar,en azından sosyalizme açık olanlardır.Ne var ki,henüz 1975'ten kalma bir sürü gericiden de tam olarak soyutlanmış değildir.

"GK'nin sosyalist bir örgütlenme olduğunu, ne biz ve ne de hiç kimse ileri süremez.Ancak kendi bünyesindeki gericiileri tasfiyeye yönelik bir çabaya süratle girerse,ilerde sosyalist bir örgütlenmenin şartları doğabilir.Kuşkusuz,gerek bölgedeki gerici iktidarların ve gerekse emperyalist güçlerin çeşitli oyunları,şu anda git-tikçe artmaktadır.Fakat ne olursa olsun,Geçici Komite sosyalist ör-gütlenmeyi esas alıp öyle hareket etmelidir.Yoksa geçmişin tüm pis-likleri GK'yi tümden sararsa,tüm iyi niyetler boş birer laftan öte-ye gidemez.Ve faturasının da yine Kürdistan halkları tarafından ödenmesi ile karşı karşıya kalır.

"Yurtsever Kürdistan halkları:

1975 yenilgisinin sorumluları,girdiğimiz şu aşamada GK içinde bir darbenin hazırlığı içindeler.GK içindeki sosyalist,demokrat ve yurtseverleri tasfiye edip,hareketi ele geçirmeye çaba gösteriyor-lar.

"Bu gerici ve ihanet çetelerinin oyunlarını bozup,sosyalist ör-gütlenmenizi gerçekleştirmelisiniz.Öyleki,ne sömürgeciler,ne emperyalistler ve ne de ihanet etmiş yerli işbirlikçiler(gericiler) Kürdistan'a el uzatmasınlar.Irak'taki Arap ulusu ve diğer tüm azınlık-larla,özellikle onların sosyalistleriyle güç birliği yaparak,doğal müttefikiniz Irak proleteryasıyla beraber tek bir cephede ulusal ve sosyal kurtuluşunuz için kavga vermelisiniz.Bu kavga sizleri kurtu-luşa götürecektir.

" Türkiye işgalindeki Kürdistan halkları !

GK'yi ele geçirip emellerini emperyalistlerle birlikte gerçek-leştirmek isteyen ihanet çeteleri,Türkiye Kürdistanı'nda da yoğun bir şekilde faaliyetlerini arttırmışlardır..."

26 Mayıs 1979 tarihinde GK'nin harekete başladığının üçüncü yıl dönümü için hazırladığımız ve GK'ye sunduğumuz bu yazı,bizim

Kürdistan sorunu hakkında(diğer tüm konularda olduğu gibi) ne kadar duyarlı olduğumuzu göstermektedir.

Yurtsever Kürdistan Halkları !

GK'yi feshedip Irak-KDP'ni ele geçiren ve zaman zaman sosyalist olduğunu söylemekten çekinmeyen İdris Barzani ve taifesi, esas olarak başta Kürdistan olmak üzere tüm Orta-Doğu halklarının ulusal ve sosyal kurtuluş güçlerinin bilinçli düşmanıdır.

Emperyalizmin,bölge ve ülke gericiliğinin temsilcisi İdris Barzani ve yandaşlarını teşir edelim.İdris ve yandaşlarının güçlenmesiyle emperyalistlerin,sömürgecilerin ve işbirlikçi hainlerin tekrar halkımızı köleleştireceğini kavrayalım.Ve bu karşı devrimci ihanet çetelerine karşı güçlerimizi birleştirelim.Şunu da unutmayalım ki,silahlı karşı devrim,ancak silahlı devrim güçlerinin bilinçli direnişi ile yıkıma uğrar.

Kürdistan'ın kurtuluşu ancak marksizm-leninizm ile mümkündür. İşçi sınıfının önderliğindeki (Kürdistan'ın çeşitli milliyetlerinden işçi sınıfının partisi) ulusal kurtuluş hareketi,ancak ülkeyi bağımsızlığa ve özgürlüğe kavuşturabilir.Zafer,elbette Kürdistan sosyalistlerininindir.Hiç bir güç işçi sınıfının kararlı direnişi önünde duramaz.

Yurtseverler,Demokratlar,Sosyalistler !

Emperyalizmin gerilediğı,mevzilerini kaybettiğı bir dönemdeyiz.Orta-Doğu'nun girdiğı hızlı süreç,emperyalist ve sömürgecileri her gün biraz daha tecrit etmektedir.

Orta-Doğu'nun en duyarlı bölgesi olarak Kürdistan'ın tesbiti,emperyalist ve sömürgecileri çok daha sinsi planlara götürmüştür.

Şah'ın gidişini takiben İran Kürdistan'ında boyutlanan ve Humeyni'yi otonomi vermeye zorlayan direniş ile,İrak ve Türkiye Kürdistanı'ndaki gelişmeler,sömürgecileri oldukça rahatsız etmiştir.

Sömürgecileri hergün biraz daha tedirgin eden Kürdistan'ın gelişen ulusal ve demokratik mücadelesi,bir taraftan sömürgecilerin kanlı baskınlarıyla,zindanlarıyla,sıkıyönetim ve katliamlarıyla bastırılmak istenirken,diğer bir taraftan da,ülke içindeki işbirlikçi hainler vasıtasıyla zaafa uğratılmak istenmektedir.

Sömürgecilerin para-silah ve planlarını harekete geçirmeye çalışan gönüllü uşak İdris Barzani ve yandaşları,yalnızca Irak ve İran Kürdistanı için tehlike arzetmemektedir.

Şunu çok iyi bilelim ki,İdris Barzani yalnız başına değildir.O,sömürgecilerle,bölge gericiliği ile ve de emperyalizmle bir bütündür.O,tüm Kürdistan'ı ve Orta-Doğu'yu kendine hedef seçmiştir.

Bu karşı devrimci ihanet çetesine,ülke içindeki feodal ve aşiretsel yapıya,yerel gericiliğe,sömürgeçiliğe ve emperyalizme karşı saflarımızı sıklaştıralım.

İran KDP'nin önderliğindeki ilerici harekete destek olalım ve Kürdistan'ın tüm birimlerindeki devrimcilere tüm gücümüzle yardımcı olalım.

Biz,gerek Türkiye Kürdistanı ve gerekse Kürdistan'ın diğer parçaları için ilerici hareketlerin desteklenmesini öne sürerken,bizim için esas olan sosyalistlerin birliği ve sosyalistlerin önderlik ettiği hareketlerdir.

Sömürgeçiliğe,emperyalizme,feodalizme,bölge ve ülke içindeki yerel gericilik ile faşizme karşı güç ve eylem birliğine olan çağrımızı yineliyoruz.

Kürdistan'ın içinde bulunduğu objektif şartları,sekterizmin,anarşizmin ve dar grupsal anlayışın son bulmasını gerektirmektedir.

Her türlü emperyalist oyuna karşı safların sıklaştırılması ve istenen birliğin sağlanması bugün için güncel bir durum olarak kendini dayatmıştır.

Güç ve eylem birliği için ileri !

YURTSEVER KÜRDİSTAN HALKLARI

Emperyalizmin hergün yeni mevzileri kaybettiği bir dönemde yaşıyoruz.

Emperyalizm,girdiği bunalımdan kurtulmak,kaybettiği mevzilerinin yerine yeni alanlar elde etmek ve dünya sosyalist hareketinin gelişmesine engel olmak için var gücünü sarf etmekte ve en iğrenç yöntemler denemekten geri kalmamaktadır.

Emperyalist güçlerin Orta-Doğu'ya yönelmeleri,Orta-Doğu'yu yeni bir ateş çemberi haline getirmiştir.

Orta-Doğu'nun yer altı ve yer üstü kaynaklarının zenginliği,önemli bir stratejik yere sahip olması,Sovyetler Birliği'nin Orta-Doğu'ya komşu bulunuşu ve bu arada dünyanın,diğer bölgelerinde tecrit edilen ABD ve diğer emperyalist güçler Orta-Doğu'yu ellerinden bırakmamak için var güçlerini sarf etmektedirler.

Şah faşizminin yıkılışından sonra Orta-Doğu yeni bir ortama girmiştir.Bu yeni ortam emperyalizmin yeni bunalımına,ulusal ve sosyal kurtuluş güçlerinin de daha ileri kazanımlarına olanak tanımıştır.

Bu yeni ortam aynı zamanda Türkiye'nin ABD ve diğer emperyalistlere olan bağımlılığını da arttıran bir ortam olarak kendini göstermiştir.

İran ve Afganista'daki son gelişmeler,başta ABD olmak üzere tüm emperyalist güçlerle bunlara bağımlı bulunan işbirlikçilerini yeniden bir araya sürüklemiştir.

Siyasi ve ekonomik bunalımı hergün biraz daha derinleşen Türkiye'nin,ABD ve diğer emperyalistlere verdiği ödünler,Türkiye'yi her gün biraz daha yalnızlığa itmekte,biraz daha fazla bağımlı hale götürmektedir.

Emperyalistlerin bir yarı sömürgesi durumunda bulunan Türkiye, girdiği bunalımdan kurtulmak,gelişen ulusal ve sosyal kurtuluş hareketlerini bastırmak ve emperyalist efendilerini tatmin etmek için Türkiye halkları üzerinde en yoğun bir şekilde baskılarını arttırmış bulunmaktadır.

Bu baskılar bir taraftan sıkıyönetimlerle sürdürülürken,diğer bir taraftan da faşist cinayet şebekelerinin kanlı elleriyle tırmandırılmaktadır.Her gün onlarca yurtseverin faşistlerce katledilmesi bunun en açık bir örneğini teşkil etmektedir.

Tüm Türkiye sathında estirilen bu terör ve faşist baskılar,Kürdistan'da daha değişik yöntemlerle devam ettirilmektedir.

Bölücülük yaygaraları ile Kürdistan'ın 16 iline uygulanan sıkıyönetim ve sıkıyönetim ile birlikte yoğunlaşan sömürgeci baskılar, gittikçe dozunu arttırarak barbar bir yöntemle yol almaktadır.Öyle ki,binlerce yurtsever devrimci sıkıyönetimin tesis ettiği işkence birimlerinde ölümlle mücadeleyle mecbur bırakılmışlardır.

Keyfi uygulamalarla Kürdistan'da yeni yeni yöntemler geliştirilmektedir.Örneğin;

Son bir kaç haftadır Diyarbakır'ın tüm Mahalleleri ile Köyleri, sabahlara kadar devam eden aramalara sahne olmaktadır.

Aramalar sırasında hiç bir suç unsuru bulunmasa bile,çeşitli bahaneler öne sürülerek kadın,ihtiyar,çocuk vb,kim evde bulunursa alıp götürülür ve günlerce işkence ettirildikten sonra ya serbest bırakılır ya da (çoğunlukla) işkence hücrelerinde uzun dönem bekletilirler.

Aynı uygulamalar Batman,Maraş,Mardin,Siverek,Ceylanpınar,Elazığ, Bingöl vb,tüm Kürdistan'ın il ve ilçeleriyle köylerine kadar yayılmıştır.

Sömürgeci burjuvazinin Kürdistan'daki uygulamaları yalnızca bunlardan ibaret değildir elbette...

Bundan birkaç gün önce,bir iş yerinde çalışan Bubi Eser isimli yurtsever bir memur,hiç bir gerekçe gösterilmeden göz altına alındı.

Göz altına alınan Bubi Eser,yapılan işkenceler karşısında bay-

gın bir şekilde yere yıkılınca faşist polisler tarafından "öldü" zan edilerek alınıp Çarşı Karakolunun 4.katından aşağıya(Çaddeye) atıldı.Amaçları öldü zan ettikleri yurtsever devrimci BUBİ ESER'E intihar süsü vermektir !

Ancak faşist canilerin,öldü deyip 4.kattan attıkları BUBİ ESER, büyük bir tesadüf eseri ölmedi.Şimdilik ölümden kurtuldu.Ne var ki, 3 gün hastahane de polis ve jandarmanın kordonu altında tedavi gören BUBİ ESER,tüm hafızasını kaybetmiş durumda.Daha uzun bir dönem tedavi görmesi gereken Bubi Eses,faşist katillerce hastahane den kaldırılıp karakolda bir hücreye konulmuştur(Diyarbakır'da).

Diz boyu kirli suların içindeki hücrede kıvranan Bubi Eser'e faşist polislerce "Kendi kendini dördüncü kattan atın" cümlelerinin yer aldığı bir ifade metni zorla imzalatırılmak istenmektedir.

YURTSEVER KÜRDİSTAN HALKLARI

Sömürgecilerin ve emperyalistlerin sinsi planlarına ve gaddarca baskılarına karşı sesinizi yükseltiniz.

İşbirlikçi Kürt feodal ve komprador burjuvazinin ihanetlerini sergileyiniz ve her türlü yerel gericiliğe karşı var gücünüzle dirininiz.

Biliniz ki,sömürgecilik yok edilmeden emperyalizm ve yerel gericilikten kurtulmanın olanakları yoktur.Biliniz ki,sömürgecilik var olduğu müddetçe en iğrenç baskılar da devam edecektir.Ve biliniz ki,örgütlü bir güç oluşturmadan başarısızlık her an gündemdedir..

Sınıf bilinçli Türkiye proleteryası ile ittifakların bir zorunluluk olduğu hiç bir zaman unutulmamalıdır.

Zafer,ergeç proleteryanın ideolojik,politik ve örgütsel olarak önderlik ettiği Kürdistan devrimci ulusal demokratik halk devrimidir.

SINIF BİLİNÇLİ TÜRKİYE PROLETERYASI

Emperyalizm tüm dünyada olduğu gibi,Orta-Doğu ve Türkiye de de yeni oyunlarla yeni mevziler elde etmeye çalışmaktadır.Bugüne kadar emperyalistlere gönüllü uşaklık eden sömürgeci ve işbirlikçi Türk tekeli burjuvazisi,bir taraftan Kürdistan'ın gelişmiş ulusal demokratik muhalefetini boğmak,diğer taraftan sınıf bilinçli Türkiye proleteryasının iktidara yönelik mücadelesine engel olmak için faşist bir diktatörlüğe özenmektedir.

Orta-Doğu'daki ulusal ve sosyal kurtuluş hareketlerine karşı ABD ve diğer emperyalist güçleri büyük bir rahatlıkla davet eden

ve girdiği bunalımdan kurtulmak için ülke topraklarını emperyalist efendilerinin işgaline hazırlanan sömürgeci Türk burjuvazisi,gerek Türkiye ve Orta-doğu halklarına ve gerekse dünyadaki üç devrimci bileşen güce karşı bir tehdit unsuru olmaktadır.Emperyalistlerin gönüllü uşaklığını yapan sömürgeci Türk tekelci burjuvazisinin bu planlı oyunlarına karşı örgütlü bir güç olarak durmalısınız.

Emperyalizme,faşizme,sömürgeciliğe ve her türden gericiliğe karşı yılmadan direnmelisiniz.

Kürdistan ulusal kurtuluş güçleri ile ittifaklarınız mutlak zorunludur.Bu ittifaklar sömürgeciliği,emperyalizmi,faşizmi ve gericiliği yıkacaktır.

Bu ittifaklar sosyalist sistemin,dünya işçi sınıfının ve ulusal kurtuluş hareketlerinin desteğini alacak kadar bir gerçekliğe sahiptir.

Zafer sınıf bilinçli Türkiye proleteryası ile Kürdistan ulusal kurtuluş güçlerinin olacaktır.

Her türlü yıkım sömürgecilerin,emperyalistlerin,faşistlerin ve gericiliğindir.

NOT: Örgütlenme ile ilgili yazımızda (Xebat Ji Bo Rizgariya Kurdistan,Hejmar 6,sayfa 15'te) "e) Sömürgecilik,Kürdistan'da devrimin objektif ve subjektif şartları yaratmıştır." cümlesi yer almıştır.

Baskı hatasından dolayı yer alan bu cümlenin aslı şöyledir: "e) Sömürgecilik,Kürdistan'da devrimin ertelenmez objektif ve bağımsız örgütlenmenin subjektif şartlarını yaratmada önemli bir etken olmuştur." Düzeltir,özür dileriz.

TÜRKİYE KÜRDİSTAN DEMOKRAT PARTİSİ

DİPNOT:

(X)- Metinde geçen para değerleri,TL'nin değeri yaklaşık olarak % 48 düşürülmeden önceki değerlere göre hesap edilmiştir.

İLERİCİLER, YURTSEVERLER, SOSYALİSTLER

Ezilen halkların, ulusların ve kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfının zulme, sömürüye ve talana karşı mücadelesi gelişmekte ve güçlenmektedir. Gelişen bu mücadeleler karşısında uykuları kaçan emperyalistler, sömürgeciler ve her türden gerici güçler sahip oldukları mevzileri koruyabilmek için çeşitli sinsice oyunlara başvurmakta ve saldırılarını yoğunlaştırmaktadırlar. Gerici güçler oynadıkları oyunlarında ve saldırılarında geçici olarak başarılar elde etmelerine rağmen, ezilen halkların, ulusların ve kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfının mücadelesi sürekli olarak gelişmekte gericiliğin kalelerini birer birer yerle bir etmekte, dünyadaki ilerici ve sosyalist güçlerin oluşturduğu devrimci kampın güçlenmesine büyük katkılarda bulunmaktadır. Emperyalistlerin, sömürgecilerin ve gerici güçlerin dünya çapında çeşitli oyun ve saldırılara giriştiği bölgenin odak noktasını bugün Orta-Doğu oluşturmaktadır. Bu oyun ve saldırıların Orta-Doğu'da yoğunlaşmasının sebebi, Orta-Doğu'nun zengin petrol yataklarına sahip olması ve dünyadaki güçler dengesinde önemli bir rol oynayan stratejik bir konuma sahip olmasıdır.

Orta Doğu'da, önemli bir yere sahip olan Kürdistan'da, İran ve Türkiye'de durum nedir? Türkiye'de Amerikancı ve faşist MHP'nin destekçisi Demirel'in iktidara gelmesiyle birlikte Türkiye'de ve Kürdistan'da faşist, sömürgeci ve gerici güçlerin baskıları yoğunlaşmıştır. Yoğunlaşan bu baskılara karşı Türkiye'de ve Kürdistan'da devrimci mücadele önemli boyutlara ulaşmıştır. Bu mücadelede onurlu yerini alan, ilerici, yurtsever ve sosyalist güçlerle ittifakını sıklaştıran hareketimiz mücadelesini sürdürmekte, Türkiye ve Kürdistan'da oynanan oyunlara ve gerici saldırılara karşı mücadele etmektedir.

İran'da, ABD emperyalizminin Orta Doğu'daki jandarması olan faşist-sömürgeci İran şahı, İran halklarının mücadelesi sonucu yıkıldı. Bu yıkılı, emperyalizmin, özellikle ABD emperyalizminin büyük bir darbe yemesine sebep oldu. Bu mücadeleye İran'daki tüm ilerici güçlerin katılmasına rağmen ilerici güçlerin dağınıklığından yararlanarak Humeyni kliği devrimin önderliğini ele geçirdi. Daha sonra hakimiyetini sağlamlaştırmak için, kendi dışındaki ilerici güçleri baskı altında tutmaya ve İran'daki ezilen Kürt, Azeri, Beluci, Türkmen ve Arap halklarının haklı mücadelesini yok etmek için çeşitli oyunlara ve saldırılara girişti.

Bu saldırı ve oyunlarda bir takım uşak güçlerin yardım ve desteğini gördü.

BU UŞAK GÜÇLER KİMLERDİR ?

Irak'taki faşist-sömürgeci Baas diktatörlüğüne karşı mücadele eden halkımızın mücadelesini emperyalist,sömürgeci ve gerici güçlere satan İdris Barzani,kliğı ve benzeri gerici güçlerdir.Bugün halkımız İdris Barzani kliğinin gerçek yüzünü yeterince bilmemektedir.Bu CIA ajanı gerici kliğı tanıtmak bir görev olarak karşımızda durmaktadır.

Bilindiği gibi 1974-75 yılında ABD emperyalizmine ve faşist İran şahlığına dayanan,halkımızın özgücüne güvenmeyen,halkımızı emperyalistlere ve gerici güçlere satan önderliğin ihanetinden sonra,halkımız büyük felaketlerle,acılarla ve baskılarla karşı karşıya kaldı.Fakat halkımız bu baskılara rağmen mücadeleden vazgeçmedi.

Halkımız Irak KDP-Geçici Komitesinin 1976 Mayısında başlattığı mücadeleyi bir umut olarak gördü.Bu mücadelenin başarıya ulaşması için büyük fedakarlıklar gösterdi.Hareketimiz bu mücadeleyi yürüten güçlerin ilerici ve yurtsever unsurlar olması dolayısıyla destekledi.Bu desteğin,hareketin anti-emperyalist,anti-sömürgeci ve anti-faşist niteliğe sahip olduğu,ilerici ve yurtsever güçleri içerisinde barındırdığı sürece devam edeceğini belirtti.Hareketin daha da olumlu bir çizgide yürümesi için yazılı ve sözlü olarak bazı öneriler ve eleştirilerde bulundu.Daha sonra tavrını gözden geçirmek zorunda kaldı.Buna neden,bilindiği gibi Irak KDP-Geçici Komitesinin(üç yıldan fazla süren mücadelesinden sonra) 1979 Kasımındaki kongresi oldu.Bu kongre Irak KDP-GK'sinin gerici kanadını temsil eden İdris Barzani kliğinin,hareketin yönetimini ele geçmesiyle son buldu.Kongre sonrasında İdris Barzani kliğinin İran Kürdistan'ında mücadele eden İran KDP'si önderliğindeki yurtsever ve ilerici harekete karşı çıkıp,Humeyni kliğinin yanında yer almasına,karanlık ve gerici güçlerle ilişki sürdürmesine karşı çıkan ilerici ve yurtsever güçler partinin saflarından ayrıldılar.

Hareketimizce Irak KDP'si içindeki ilerici güçlerin aldığı bu tavır olumludur.Fakat bu tavır tek başına yeterli değildir.Çünkü devrimciler mücadele alanını gerici güçlere terketmezler.Biz şunu da belirtelim ki,gerici güçlerin oyunlarını bozmaya çalışan,ilerici ve yurtsever bir çizgide olacak Irak Kürdistan'ındaki hareketi vargücümüzle destekleyeceğiz.Yine biz Irak Kürdistan'ındaki bu olumsuz gelişmeyi gerici bir olgu olarak görüyor ve ergeç halkımı-

zın devrimci önderliğe kavuşacağına,mücadelesini başarıya ulaştıracağına inanıyoruz.

Zafer ergeç ezilen halkların olacaktır.

- KAHROLSUN EMPERYALİZM,SÖMÜRGEÇİLİK,FAŞİZM VE HER TÜR DEN GERİCİLİK !
- KAHROLSUN HALKIMIZI SATAN HAINLER !
- YAŞASIN HALKIMIZIN BAĞIMSIZLIK,DEMOKRASİ,SOSYALİZM VE BİRLİK MÜCADELESİ !

TÜRKİYE KÜRDİSTAN DEMOKRAT PARTİSİ(K.U.K)
KÜRDİSTAN, Aralık 1979

www.arsivakurdi.org

www.arsivakurdi.org

www.arsivakurdi.org

